

Joan. 3, 16 seiswad: „Sest nenda on Jummal maisma armaštanud, et Temma omma ainosündinud Poia on annud, et ükski, kes Temma sisse ussub, ei pea hukka saima, waid et igga wenne ello temmal peab ollema.“ Mees kostis ja ütles, et se tööste on Jesusse doldud, ja et kohhus on tehha sedda mõda, kui sarna õppetab. Soldat siis ütles: Kui need on Jesusse sannad, küllab siis nään, et pean ueste sündima, ja nenda, kui seal on kirjotud. Wagga mees nüüd maenitsetedda, omma süddame uendamisse pärast, Jeesandat palluma. Sai soldat agga kootulnud, kohhe siis wöttis Piiblit jälle kätte, ja Temma juhtus se luggemisse peale sest árrakaddunud poiast, Luk. 15, ja sest Temma sai omma ennese süddame wágga önneto loo kätte, ja nou wótna, pallumisses omma taewa Jësa jure miñna. Ja kohhe teisel páwal, warra hommiko,

tulli temma wagga mehhe jure, ja hakkas Temma ümber faela, ja ütles: ka miñna tahhan kätte wöttal, ja omma Jësa jure miñna. Ja minna tahhan so seltsis miñna, ütles wagga mees, ja langes soldatiga pdlweisi mahha, ja pallus Jësust Õnnisteggiat lapselikko, südamelikko sannaga. Ja sest sadik hakkas soldat feik ommad pattud pdlgama ning wihkama, ja maenites ka teist nenda teggema. Agga ei woinud nemmad tedda sest sadik mitte ennam sallida, egga tahtnud temmaga asja; waid naersid ia pilkasid tedda. Agga Temma kannatas feik taassase waimoga ja omma Õnnisteggia jálgede sees käies, ja ellas jummalakartlikult ning waggaste. Ja kui wahhi kord tal olli, süski olli Piibel, wahhi hones, Temma seltsiks, ja Temma lugges ta seest. Korra leides pealik Piiblit soldati laingitasküst. Temma küssis ta käest; agga soldat kostis jul,